

9.

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-quartâ
mensis Januarii, anno Domini M. DCC. LXXIII.

M. PHILIPPO-ALEXANDRO BACHER,
Doctore Medico, Præside.

An functionis cujuslibet causa multiplex?

I.

UAM admirabilis humani corporis fabrica! Quanto artificio disposita & concinnata ejus compages! Totius mundi compendium verè dixeris. At leges nosse, quibus regitur; intima ejus organa retegere; ejus viscera rimari ac introspicere, quàm arduum! Præclara tamen corporis humani cognitio; spectat illa ad nos maximè, quâ tota ferè medendi ars adedque omnium salus contineatur. Hinc Physicos Medicosque complures in-

* Auctore M. St. JOIRE, anno 1756.

daganda partium naturæ, structuræ singularum peculiari, earum cum cæteris commercioprehendendo ubique assignandis fluuisse comperimus. Ad nedum verum potuerint attingere, scaturit econtra ex quorundam scriptis fons errorum multiplex. Quæ autem ratione tantum in arte medendi grassatum est malum? Causa patet: in explicandis functionibus evolvendisque phenomenis, quæ in corpore humano videre est, unicam admiserunt causam, arbitrati scilicet hæc omnia ab istâ unicâ causâ posse derivari. Quod si prædicatis opinionibus minus additi plures admisissent causas, citius veritas affluisset, nullusque, quantum homini datum est, supersedisset errori locus.

I I.

JUVAT principes functiones breviter percurrere & earum phenomena quædam perstringere leviter. Respiratio duplici motu gaudet, inspiratorio & expiratorio; priori attrahitur aer in pulmones; posteriori ex illis emittitur; utroque præsentem vivit animal, absente moritur. Pulmo ut præcipuum respirationis organum, sic sanguini efformando & elaborando necessarium instrumentum. Permeat enim tortuosos pulmonum anfractus & meandros; undè conquassatur, miscetur, fluidior redditur ac rutilantem colorem adipiscitur. Circulationem spectat: eam duplici motu absolvi deprehendes. Alter à corde, alter verò ab arteriis pendet. Hi motus systoles & diastoles audiunt. Systole cordis synchrona est diastole arteriæ, & vice versâ. Sanguis per arteriosa fluens cuique organo secretionis materiam, verbi gratiâ, renibus urinam, testiculis semen vehit ac dividit. Nec ab operâ cessat nisi per mortem, singulis, serè horis eodem fungens munere. Dum coquit ventriculus, intumescit, incalcescit, copiosorem humoris affluxum recipit, quem transpirationis imminutio sequitur & aliqua spirandi difficultas; arteriæ supra ventriculum pulsant validius majorque adest faciei rubor. Quid mirum magis, quàm ex maris congressu cum foeminâ gignatur homo, uteri materni fundo accrescat, ibi asservetur foveturque? Tunc indurefcunt mammae, abdomen attollitur, tument genitalia ad definitum tempus. Multa de genere hoc, & præsertim de cæteris secretionibus. At quid plura? Quis sibi persuadeat hæc omnia & singula unicam tantum causam agnoscere?

I I I.

MOX expositi functionum effectus, alique plures, absque ullâ mentis contentione nosci queunt, cum ob oculos ponantur. At quàm opacâ caligine earum causæ obvolvuntur! Vix eas in lucem promovere potis est acies ingenii vel acutissima. Cum tamen insit humanæ menti, arcana naturæ evolvendi insatiata cupido, mechanismum functionum quoquo modo explicare contenderunt Physiologi. Quid profecerint, patebit. Antiqui facultates occultas, id est, verba sensu ac re prorsus inania sibi animo finxerunt. Recentiores quidam ad hypotheses condendas nimilum proni, novitatique quàm veritatis studiosiores, proprias propriis functionibus adscripserunt causas Recipros respirationis motus à solâ musculorum antagonistarum orbatorum contractione oriri *Pitcarnius* & *Bellini* arbitrati sunt. A solo aeris pondere, vesiculas pulmonum distendentis, causam respirationis deduxit *Matpighius*. Quot commenta circà humorum secundorum secretionis nobis tradiderunt Physi i Medici? Sunt qui à fermento vario intra colatoria hospitante, secretionum diversitatem repetant. Qui secretionum causam solidâ tribuunt, ii pro variâ ratione pororum diametri, aut vasorum

orificii varios à mole sanguinis separari humores autumant. In explicandâ generationis, digestionis, chylicationis causâ idem sentire Medicos, idemque semper sensitisse ne credideris? Quot capita, tot ferè fuerunt sententiæ. At ita tamen constat est microscodium, ut ejus partes aliæ aliis ad edendos effectus egeant, sibi que mutuo opulentur. Sic fluentibus per nervos cardiacos spiritibus animalibus cor suos debet motus. Flunt per spiritus animales dum à sanguine in ventriculo contento titillantur nervi & in motum aguntur. Sanguis autem per varia corporis diverticula manat indefinienti cursu, dum nervorum ope contrahuntur arteriæ. At brevi intrâ nervos, vel dissiparentur vel inertes prorsus evaderent, nisi perpetuò pulsarent arteriæ. Hinc omnes omnino corporis partes amico junguntur fœdere, adeò ut eadem modo effectuum, modo causarum vices gerant. Unde illud Hippocratis; *Confluxio una, conspiratio una, consentientia omnia*; & aliò: *corpus humanum circulus est initio & sine carens.*

I V.

PHYSGOLOGIS placuit in naturales, vitales, & animales dividere functiones. Ex illis aliæ pluribus, paucioribus aliæ egent instrumentis, sive causis. Pro quâvis unicam sufficere posse, erroneum. Ut autem magis elucescat veritas, quasdam in apicem ponamus. Digestionem, conversionem ingestorum in corporis alimoniam definimus. Quâ verò arte fiat, paucis accipe. Cibi ritè masticati, & variis succis imbuti ac penetrati in ventriculum delabuntur. Ibi eam subeunt mutationem quæ motui, calori, liquoribusque in ipsius cavum affluentibus tribuenda. Per motum intimius miscentur, atteruntur, dividuntur; per calorem rarefit eorum textura; per affluentes humores eorum solvitur compages, destruitur configuratio, non ita tamen ut aliquid adhuc de suâ indole non sapiant. Ad istas causas referenda coctio prima, sive digestio, cæteroquin manca prorsus ac imperfecta sit, necessum est. Dum per pylorum in intestina, effluit materia hæc, jam non cocta satis est, & quasi moles adhuc indigesta censenda. Sed jugiter in intestinum duodenum appellente bile, & succo pancreatico, brevi in humorem homogeneum, chylum putà, convertetur. Agrè tamen adhuc connubium iniret cum sanguine chylus, nisi priùs à vasis lacteis absorptus, humore sanguini velut analogo in glandulis meseraicis leniretur. Sic pluribus simul concurrentibus causis, quarum aliæ præparent, aliæ producant, aliæ tandem opus perficiunt, ex alimentis educitur succus partium deperditarum reparationi dicatus. Nulla utique in corpore peragitur functio, quæ ut suum sortiatur effectum, pluribus non egeat causis. Bilis in hepate non fieret secretio, nisi priùs sanguis bili fecernendæ destinatus in liene dilueretur (nam è liene dilutior egreditur, ut egregiè nuper probatum est) & humore pingui ac à venis meseraicis reduce onustus foret. Bilis imperfectè secerneretur in hepate, nisi vasis bibulis pars tenuis nimium ac serosa hauriretur.

V.

HUC usque multiplicatam causarum ad functiones obeundas probare enixi sumus. Nunc ut validiora stent quæ attulimus argumenta; una vel altera nobis incumbit solvenda objectio, quâ nostra potest impugnari sententia. Opponunt positionem nostram naturæ legibus adversari. Aiunt enim naturam simpliciori modo agere, adeòque multiplex causarum genus ad quâlibet functionem prorsus inutile. At nedum ista difficultas nostram

labefactet sententiam; quinimò eam validius comprobare confirmareque videtur. Nam via simplicior & brevior ea est quæ directè ad scopum tendit, & sine quâ obtineri nequit effectus. Nullus autem obtineretur, vel perperam perageretur functio, nisi plures simul concurrerent causæ; in digestionem, verbi gratiâ, si adesset tantum tritus, quid inde? Ingestorum moleculæ attererentur, & in minores particulas subdividerentur, chylo producendo minimè idoneas. Quòd si liquores & calorem adjunxeris, exurget tandem chylus ille sincerus renovando sanguini aptus, & vires deperditas resarciturus. Insurgunt etiam & in glandulis unicâ ad secretionem causâ opus esse asserunt. Pro istâ unicâ causâ humorem in organo analogum assignant. Sed nondum demonstratus est humor iste; an reverâ existat, hærent ac dubitant Medici multi; fatius est ergo ad causas cognititas recurrere, nempe ad motus velocitatem, ad distantiam organi à centro, ad interiorem illius fabricam. His fulti rationum momentis affirmamus.

Ergo functionis cujuslibet causa multiplex.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Benjaminus-Michael So- LIER DE LA ROMILLAIS.	M. Carolus-Jacobus-Ludov. COQUEREAU.	M. Gaspardus COCHON DU PUY, Regii ordinis Eques, Regis Consiliarius & in Arce mariimâ Rupisfortensi Anatomes & Chirurgia Pro- fessor Regius.
M. Claudius LAFISSE.	M. Joannes-Baptista-Michael BUCQUET.	M. Jacobus-Albertus. HAZON.
M. Josephus-Ignatius. GUILLOTIN.	M. Ambrosius-Augustus BELANGER.	M. Claudius-Carolus DEJEAN.

Proponebat Parisiis JOANNES-BAPTISTA JUMELIN,
Constantiensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Bacca-
laureus, A. R. S. H. 1773. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Saluberrimæ Facultatis Typographi. 1773.